

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: H. Krämer och K.-P. Wojcik)

Saken

Ansökan som grundas på artikel 263 FEUF och som avser ogiltigförklaring av kommissionens skrivelse av den 17 augusti 2015, genom vilken kommissionen ska ha underlåtit att lägga fram ett lagförslag om att upprätta en europeisk organisation.

Avgörande

- 1) *Talan avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.*
- 2) *Europäischer Tier- und Naturschutz eV och Horst Giesen ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 27, 25.1.2016.

Talan väckt den 12 april 2016 – NC mot kommissionen

(Mål T-151/16)

(2016/C 279/43)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: NC (ombud: J. Killick och G. Forwood, Barristers, samt advokaterna C. Van Haute och A. Bernard)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 28 januari 2016 att utesluta sökanden från att delta i upphandlingsförfaranden för tilldelning av kontrakt och bidrag som finansieras av Europeiska unionens allmänna budget, och att införa sökanden i systemet för tidig upptäckt och uteslutning som anges i artikel 108.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 298, 2012, s. 1),
- anta de begärda åtgärderna avseende anordnande av förfarandet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Sökanden gör gällande att principen om retroaktiv tillämpning av den lindrigaste påföljden (*lex mitior*) har åsidosatts, eftersom förordning nr 966/2012, i dess lydelse enligt förordning nr 2015/1929 ⁽¹⁾, inte har tillämpats i det angripna beslutet.
2. Andra grunden: Sökanden gör gällande att en väsentlig formföreskrift har åsidosatts, eftersom kommissionen har underlåtit att samråda med panelen och ompröva sitt beslut, vilket krävs enligt förordning nr 966/2012, i dess lydelse enligt förordning 2015/1929.

3. Tredje grunden: Sökanden gör, alternativt, gällande att kommissionen har åsidosatt proportionalitetsprincipen och artikel 133a.1 i förordning nr 2342/2002⁽²⁾ genom att tillämpa ett uteslutande som är oproportionerligt i förhållande till omständigheterna.
4. Fjärde grunden: Sökanden gör gällande att kommissionen har åsidosatt proportionalitetsprincipen och principen *ne bis in idem*, eftersom sökanden redan har uteslutits för samma beteende.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2015/1929 av den 28 oktober 2015 om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 286, 2015, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 av den 23 december 2002 om genomförandebestämmelser för rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 357, 2002, s. 1).

Överklagande ingett den 10 maj 2016 – GP Joule PV mot EUIPO – Green Power Technologies (GPTech)

(Mål T-235/16)

(2016/C 279/44)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: GP Joule PV GmbH & Co. KG (Reußenköge, Tyskland) (ombud: advokaten F. Döring)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Green Power Technologies, SL (Bollullos de la Mitación, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "GPTech" – Registreringsansökan nr 12 593 869

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 9 februari 2016 i ärende R 848/2015-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ändra det överklagade beslutet och avslå sökandens varumärkesansökan nr 12 593 869,
- i andra hand, ogiltigförklara det överklagade beslutet.

Grunder

- Åsidosättande av förordning nr 207/2009 eftersom kraven på information som anges i regel 17.4 i förordning nr 2868/95, som syftar till att skydda invändaren, inte ansågs vara tillämpliga.